

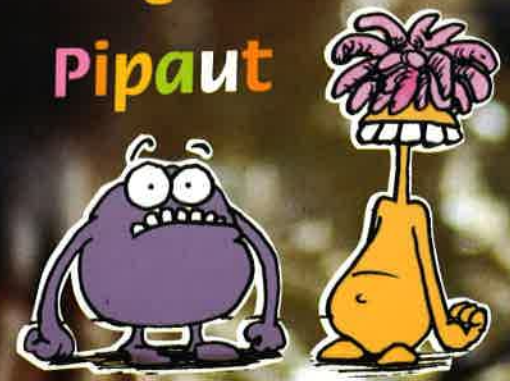
mainatges d'òc
PLUMALHON

La loira)

(Lo braille

Gorri
e
Pipaut

Boi Bumba

Mensuel Plumalhon N° 110 - Août 2006
(3,70€)
ISSN 1204-0755

Una cabussada e s'enfonsa dins l'aiga. Pus luènh, torna montar a la superficia. Es una loira.

La loira

Tèxte e fotos Fred Lavail

La loira es un mamifèr carnivòr mal conegut. Uèi es en perill mentre que, fa cent ans, n'aviá un pauc pertot en çò nòstre. Pollucion, tracanards e destruccion del biotòp – de son environament – pòdon explicar que la loira siá en perill ara.

La loira pòt demorar doas minutas jos l'aiga. Mas, la màger part del temps, li cal pas una minuta per agafar un peis. Se tròba de loiras pels rius, en riba de mar tanben, o a la boca dels fluvis.

Las loiras sòrton la nuèch mai que mai. Daissan de traças suls ròcs o sus las socas dels arbres per marcar lor territòri. Son de crotarèlas que senton a peis. Dins aqueles excrements, i se tròba d'arestas e d'escalhas de peis. Arriba que i aja de loiras sus la còsta atlantica. Pòdon caçar los aucèls que son pas pro prudents.

La loira es curiosa e li agrada de s'amusar.

Las loiras nadan plan. An lo còs alongat e lo cap pichon. An tanben una coa longa d'un quarantenat de centimètres. Un mascle adulte pòt far ochanta centimètres de longor e pesar un dotzenat de quilòs. La loira a las patas palmadas, li ajuda a nadar.

La podètz veire s'engulhar entre las plantas de las ribas, se rescondre o jogar amb un calhau.

Una soca li pòt servir d'abric, mas lo seuostal vertadièr es un terrièr. Generalament, i passa un brave tròç de la jornada. Los loirats i naisson. A sièis meses, los pichons se'n pòdon tirar sols, sens los vièlhs. Las loiras pòdon viure fins a tretze ans... se contunham de las protegir.

